

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**PSALTE=||RIVM DAVIDIS || CARMINE REDDITVM || PER
EOBANVM || HESSVM.||**

Hessus, Helius Eobanus

Lipsiae, 1557

VD16 B 3198

Psalmvs IX. Confitebor tibi Domine &c.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69301](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69301)

*
Hoc ad solum
Christum per-
tinet.

Quæq; per incultos errant animalia campos,

Quæq; peragrarunt deuia lustra feræ.

*
Mihî omnis
potestas data
est in cælo &
in terra.

Quæq; secant liquidum stridentibus æra pennis,

Quæq; per undosum Nerea turba natat :

Claudit pro-
phetiam affe-
ctu.

Ipsius imperio subdisti hæc omnia, & orbis

Vt Dominus, cunctas unus haberet opes.

O pater, ð magni fabricator maxime mundi,

Maior, & ð ipso, quem regis, orbe prior,

Quàm meritò tua magnificis præconia, magni

Laudibus implerunt solis utranq; domum.

PSALMVS IX.

Confitebor tibi Domine &c.

ARGVMENTVM.

Est mistus Psalmus, habet enim gratia-
rum actionem pro liberatione a persecutori-
bus, & precationem. Videtur autem esse pro-
phetia de Ecclesia, quod & passura sit varias
calamitates, & habitura liberatorem Deum.
Titulum Lutherus interpretatur de speciosa
iuuenta, hoc est, de Ecclesia renata per Spi-
ritum & aquam, & subinde crescente, Chal-
dæus interpres exponit, quod sit epinicion
de morte Goliath Philistæi.

Prædicat fore, quæ Christo det nomina, gentem,

Quam multo è populo congreget una fides.

Hæc est illa Deo florens & grata iuuentus,

Sanguine quæ fuso pulchra trophæa feret.

Vincena

Vincenti de speciosa iuuenta Psalmus
David.

Iamdudum hic animus meritas tibi dicere laudes
Expetit, ð rerum gloria, uita, salus.
Incluta psallentes referent tua facta Camæna,
Quæ Deus in toto maximus orbe facis.
Afflictum capiet de te noua gaudia pectus,
Quod te propicium sentit adesse sibi.
Carminebus super astra feram tua nomina, quanquam
Te celebrare satis carmina nulla queant.
Terga dabunt hostes duce te, cecidere retrorsum,
Terroris & uultus interiere tui.
Tu nocitura ipsis pro me decreta tulisti,
Iusticia iudex non habiture parem.
Sublimi in solio sedisti ð arbiter æqui,
Nam te salua mihi iudice caussa mea est.
Increpitante quidem te gens dedit impia pœnas,
Nec memor ipsorum fama relicta tibi est.
Hostis acerbe tuis finem dedit ipse rapinis,
Amplius in misero nec populator eris.
Oppida de multis populatus pauca tulisti,
Quorum posteritas non erit ulla memor.
Tempore maiestas Domini non desinet ullo,
Omnes è solio iudicat ille suo.
Ipso omnes olim stabunt sub iudice Gentes,
Arbiter ille æquus totius orbis erit.
Afferet auxilium miseris, defendet egenos,
Rebus in afflictis ille patronus erit.
Nomine ergo tui studiosis certa relicta est,
Quæ sine te non est spes rata, certa salus.

Propositio:
Ago tibi gra-
tias.

Ratio, quia ho-
stes meos affli-
xisti.

'Bella'
ΑΥΤΙΘΕΤΙΣ.
Hostes Eccle-
się periere. At
caput Ecclesie
& ipsa Eccle-
sia ac cultus
Dei manet in
æternum.
Hoc est iudici-
um uerbi, seu
prædicatio Eu-
angelij.

Promissiones
quibus Eccle-
siam afflictam
consolatur.

B 2

Nulla

Nulla etenim tibi fidentes ratione relinquis,
Nec te quærentes deseruisse potes.

Eia igitur Dominum laudate Siona colentem,
Illius in laudes omnia regna uacent.

Ecce Ecclesia affligitur. Ille memor fuso sumit pro sanguine pœnas,
Et semper miseris auris aperta Dei est.

Precatio. Respice me Deus omnipotens, miserere precantibus,
Exilij causam respice quæso mei.

Exilij quod ab hoste fero, quo comprimit hostis
Immeritum, hic misero, nam potes, affer opem.

Qui me letiferi de faucibus eripis orci,
Vindice quo mors est nulla timenda mihi.

Ratio precati onis. Cedet liberatio hæc in tuam laudem si cut supra. In inferno quis confitebitur tibi? Ut laudis memoranda tuæ miracula narrem,
Nominis ut celebrem facta stupenda tui.

Præcipue ut fiat per me tua gloria cunctis
Nota, Sionæ as inter & ante fores.

Ut per te collata salus mihi gaudia præstet,
Et quicumq; tuæ nomina laudis amant.

Promissio quod Ecclesie oratio exaudita sit. Incidit in foueam, quam gens inimica parauit,
Capti sunt laqueo quem posuere mali.

Iusticiæ Dominus quia sit studiosus & æqui,
Non aliquis certè qui neget esse potest.

Lutherus sententiam sic redidit: Compræhensus est peccator meditando, hoc est, peccantibus impij, pijs nihil faciendi bus, & ut meditentur uerbum & orēt. Per sua perdetur scelera impius, & sua uerbis
Est uanis alio pœna futura loco.

Impius ad Stygias utinam cito transeat umbras,
Et quicumq; Dei nescius esse potest.

Nam nunquam non esse memor uolet ille suorum,
Quos labor & curæ tristitiæq; premunt.

Nec sua spes miseris erit irrita semper, & olim
Exulibus ueniet sæpe petita salus.

Surge

Surge, ueta, ne forte hominum furor impius ultra
 Inualeat, uires exuat ipse suas.
 Debita quæq; ferant te iudice præmia, gentes,
 Ante tuam faciem quod meruere ferant.
 Præfice doctorem quo gentes erudiantur,
 Ut se mortales scilicet esse sciant.

Precatur ut
 Deus impietatem
 hominum tollat,
 mittendo uerbum,
 suum & pijs doctores.

PSALMVS X.

Vt quid Domine recessisti.

ARGUMENTVM.

Hic Psalmus titulo caret. Est autem precatio Ecclesiæ contra Antichristum, uastantem Ecclesiam cædibus & falsa doctrina.

Oppugnat precibus fidei Christi eos hostem,
 Qui sua ceu Christi regna colenda feret.
 Quas feret ipsa sub hac Ecclesia sancta ruinas,
 Quas feret, imo tulit, fert modo, disce, uide.

Cur adeo diuersus abis? cur tempore tanto
 Tam procul à nobis dextera facta tua est?

Παθητικόν
 exordium.

Cur pater afflictos, & in affligentibus ipsos
 Deseris ærumnis, ceu latuisse uolens?

Nam miser opprimitur cum præualet impius hostis,
 Hi faciunt quicquid proposuere sibi.

Narratio, continens
 grauissimam accusatio-
 nem hostium Ecclesiæ.

Quin proprijs inuoluatur fallacibus hamis,
 Quosq; alijs studuit sæpe parare, dolis.

Impius ipse sibi blanditur, & omnia iactat,
 Quæ se posse putat, muneris esse sui.

Arrogans.

Dumq; miser lucris inbians se laudat auarus:
 Blasphemat lingua uituperante Deum.

Auarus.

Blasphemus.

B 3

Donec